

та половина на Швейцаріѣ ся съедини съ Реформатскѣ-тѣ църквѣ. За *Іоанна Оеколаампадія* и *Симеонъ Гринеусъ* въ *Базель*; *Халлеръ* и *Мануелъ* въ *Бернъ*; *В. Фарелъ* и *Севастіянъ Хофмейстеръ* и за много други Божіи мъжіе въ Швейцаріѣ може да ся каже много, но едно не желаемъ да изоставимъ. Кога-то реформація-та намѣри пѣтя си отъ *Цюрихъ* и въ малкы-тѣ кантоны, жители-тѣ на градеца *Везенъ* бѣхъ скло-нены да отхвърлятъ Папскы-тѣ заблужденія, и да приѣмнѣтъ Реформатско-то ученіе. Но правителство-то на кантона *Швицъ*, на кой-то градець-тѣ при-надлѣжеше, бѣше враждебно расположено къмъ реформаціѣ-тѣ, и проводи единъ чиновникъ за да обяви на жители-тѣ желаніе-то си. Жители обявихъ, че сѣ расположены да ся покоряватъ въ всичко на правителство-то си, но за онова кое-то ся относя къмъ религіѣ, тѣ сѣ считатъ отговорни само прѣдъ Бога. При това въ присѣтствіе на чиновника, нѣколко момчета изнесохъ иконы-тѣ отъ църквѣ-тѣ на едно мѣсто гдѣ-то ся кръстос-ваше пѣть-тѣ, и поставихъ ги на земѣ-тѣ и ка-захъ на тѣхъ: «тойзи пѣть отива въ *Швицъ*, тойзи въ *Гларусъ*, онзи въ *Цюрихъ* а онзи въ *Куръ*; сега избирайте единъ отъ тѣхъ, и идѣте съ миромъ; но ако не си отидѣте по единъ отъ тѣхъ, ный ще вы изгоримъ.» Но понеже иконы-тѣ не явихъ желаніе-то да си отидѣтъ по единъ отъ тѣзи пѣтица, хвърлихъ ги въ огнь и ги изгорихъ.